

Men ogsaa Justitsministeriets Handlemaade er blevet ret skarpt bedømt i den Diskussion, der er ført ude i Landet, og jeg kan i Grunden ikke indse, at den Redegørelse, der nu foreligger fra Justitsministeriet, giver Grund til at ændre sin Dom. I Virkeligheden er der ved denne Redegørelse ikke skabt større Klarhed over Ret og Uret i denne Sag, end der var i Forvejen. Paastandene vil fremdeles komme til at staa mod hinanden. Hvis Sagen var gaaet sin normale Gang ad Rettens Vej, havde vi efter vor Mening faaet en helt anderledes klar og bestemt Afgørelse end der nu foreligger, og Offentligheden kunde have fældet sin Dom paa et langt klarere Grundlag end nu. Vi beklager, som sagt, at Retten ikke fik sin Gang, men vi hilser med Tilfredshed, at der nu er kommet et Lovforslag til Ændring af § 2 i Loven af 6. August 1914, en Ændring, som netop gaar ud paa det, vi havde ønsket.

Jeg skal ikke yderligere uddybe Spørgsmaalet om Korn- og Foderstofkompagniet, saa meget mere som jeg ved, at et andet Medlem af mit Parti vil komme ind paa denne Sag, og jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Stilling: Der kan maaske ved Om-
talen af det foreliggende Lovforslag være Anledning til at minde om det gamle Ord-
sprog: Det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet; thi det vilde vist have været bedre, om de strenge Straffebestemmelser, der nu foreslaas, allerede var blevet vedtaget sammen med Loven af 6. August 1914. Der vilde saa have været nogen Mulighed for, at den Plet, som nu er sat paa den danske Handelsstand, ja, paa hele det danske Folk, kunde have været undgaaet. Ganske vist udelukker strenge Straffe ikke Forbrydelser, og det er jo muligt, at de strenge Straffebestemmelser heller ikke vilde have skræmmet de Herrer Konsul Christian G. Hansen og Generalkonsul Johan Hansen fra at foretage en Handling, jeg kun kan betegne som skammelig, men hvis Christian G. Hansen havde haft Udsigt til at blive dømt efter disse strengere Straffebestemmelser, er der dog ogsaa Mulighed for, at hans Pres paa Generalkonsul Johan Hansen ikke var blevet slet saa uimodstaaeligt, som Generalkonsulen hævder, at det var. Det er ligeledes muligt, at Generalkonsul Johan Hansen bedre var blevet i Stand til at modstaa dette Pres, hvis

han havde haft Udsigt til at miste sit Skib som Følge af den Handling, han begik. De 10,000 Kr., som Christian G. Hansen vedtog i Bøde, betyder jo intet i denne Forbindelse, de betyder intet for det store og rige Kornkompagni, og Johan Hansen reddede endda hele sin Fortjeneste. Naar jeg i denne Forbindelse bruger Ordet Fortjeneste, tænker jeg mig det sat i Citationsteegn. Ved Fortjeneste forstaar man jo almindeligvis noget hæderligt, og det var der absolut intet af i denne Affære.

Det vilde, som sagt, sikkert have været heldigt, om Straffebestemmelserne straks var blevet saa stramme som nu foreslaaet; at de ikke blev det, skyldes maaske, at man ikke ret vel i Begyndelsen af August, da Uvejrsskyerne trak sorte og tunge op ogsaa over os, kunde tænke sig, at nogen dansk Mand, allermindst en Søn af en af Sønderjydernes bedste Mænd, sammen med en forhenværende dansk Handelsminister af Hensyn til ussel Pengevinding vilde foretage en Handling, som kunde standse vor Import, som kunde betyde Sult og Nød for mange af deres Landsmænd, som kunde bringe os diplomatiske Vanskeligheder, som, kort sagt, kunde bringe os en Risiko, der kunde blive ødelæggende for Land og Folk. Det kunde man ikke godt tænke sig paa det Tidspunkt. Man vidste nok, at der herhjemme findes Folk, der indlader sig i meget tvivlsomme Affærer, blot de kan tjene mange Penge derved, men at disse Folk vilde gaa saa vidt, at de vilde udsætte deres Landsmænd for det, de to Herrer Hansen har udsat os alle for, kunde man ikke ret vel tænke sig. Den Mistro havde man ikke Lov til at nære til sine Landsmænd. Deri ligger der, mener jeg, i hvert Fald en Undskyldning for, at Straffebestemmelser som dem, der nu foreslaas, ikke blev optaget i Lov af 6. August. Saadanne Straffe, som der nu er Tale om, vilde ogsaa have passet daarligt til de Toner om national Samling, som netop i de Dage begyndte at lyde fra det Samfundslag, som de Herrer Hansen begge tilhører.

Nu har det imidlertid vist sig, at de vedtagne Straffebestemmelser ikke er tilstrækkelige, og vi maa da, naar den højtærede Justitsminister foreslaar at skærpe dem, trøste os med, at sent er bedre end aldrig. Maaske kan ogsaa en eller anden af den, som jeg synes, ret talrige „Hansenske Familie“ skræmmes fra at foretage en lignende Handling, som de to Konsuler foretog sig, naar han har Udsigt til at blive grundigt ramt paa sin Pengepung.